

Beslutningsforslag om, at Naalakkersuisut ændrer bekendtgørelse nr. 2 af 24. januar 2005, om ydelser ved undersøgelser og behandling udenfor patientens hjemsted, § 9 til at to personer kan være rejseledsagere for børn under 6 år.

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Børn Unge og Familier samt Sundhed)

1. behandling

Naalakkersuisut takker for Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut skal udstede en ny bekendtgørelse om ydelser ved undersøgelser og behandling udenfor patientens hjemsted.

Det er en stor belastning for en familie, når det er nødvendigt at rejse fra hjemstedet, fordi et barn har behov for at blive undersøgt eller behandlet for en sygdom. Derfor er det vigtigt, at vi hele tiden forsøger at skabe de bedste rammer for de familier, der står i denne svære situation.

Som forslagsstiller beskriver, har vi en bekendtgørelse, der giver børn ret til at få én ledsager med under ophold uden for hjemstedet. I Naalakkersuisut er vi positivt indstillede overfor forslaget om at udvide forældreledsagerordningen, så der bliver mulighed for to ledsagere.

Udstedelsen af en ny bekendtgørelse, der omfatter en udvidelse af ordningen vil dog kræve, at der gennemføres en undersøgelse af de afledte konsekvenser samt hvordan ordningen kan implementeres i praksis.

Først og fremmest bør vi være opmærksomme på, at der kan være familier, hvor det kan være vanskeligt for begge forældre eller nære pårørende at ledsage et barn. Det kan for eksempel skyldes, at der er flere hjemmeboende børn i familien, som måske ikke har mulighed for at rejse med. Derudover kan der være familier, hvor det ikke økonomisk er muligt for mere end én person at ledsage barnet, hvis det betyder, at familien ikke har nogen indtægt i en periode. Dermed kan en ny ordning potentiel være forbeholdt de familier, der har flest ressourcer. Dette er ikke hensigten med udvidelsen af forældreledsagerordningen. Det er derfor afgørende, at vi er opmærksomme på de dilemmaer en vedtagelse af ordningen kan medføre hos nogle familier.

Kapaciteten på Det Grønlandske Patienthjem (DGP) i København udgør tillige en væsentlig udfordring. Det samme gælder for patienthotellerne her i landet. Patienthjemmet har kun et begrænset antal værelser, hvor det er muligt at overnatte flere end to personer. Derudover er fællesfaciliteterne allerede udfordrede, da der er mange overnattende patienter og pårørende. For patienthotellet i Nuuk kan det nævnes, at en øgning i antallet af ledsagere potentielt vil øge ventetiden for andre patientgrupper. Der ligger derfor en stor opgave i klarlægge, hvordan det skal organiseres, hvis vi skal sikre nogle fysiske rammer, der kan rumme hele familien. Der er dermed ikke kun tale om ekstra omkostninger til rejse og ophold. Derudover kan det fremhæves, at Sundhedsvæsenet ikke har de nødvendige midler inden for den økonomiske ramme til at finansiere en udvidelse af ordningen.

I forhold til forslaget, så vurderes der ikke at være en særlig sundhedsfaglig begrundelse for at udvide forældreledsagerordningen samt sætte aldersgrænsen ved seks år. Det kan derfor diskuteres, hvorvidt ordningen bør anses som et anliggende for Sundhedsvæsenet. Hvis udvidelsen af ordningen er baseret på et ønske om at tilgodese familier, hvor det ikke er muligt for to pårørende at ledsage barnet, så skal det vurderes om ordningen hovedsageligt har et socialt sigte.

Med afsat i ovenstående vurderer Naalakkersuisut, at der er en række spørgsmål, som skal undersøges nærmere før det er muligt at udvide forældreledsagerordningen. Derfor fremsætter Naalakkersuisut følgende ændringsforslag:

”Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en undersøgelse af konsekvenserne ved at udstede en ny bekendtgørelse om ydelser ved undersøgelser og behandling udenfor patientens hjemsted, der omfatter en udvidelse af forældreledsagerordningen, som giver ret til to ledsagere. Undersøgelsen skal præsenteres senest FM2023.”